

ת"פ (קריות) 37312-12-22 - מדינת ישראל נ' מרדכי חזק

ת"פ (קריות) 37312-12-22 - מדינת ישראל נ' מרדכי חזקשלום קריות

ת"פ (קריות) 37312-12-22

מדינת ישראל

נגד

מרדכי חזק

בית משפט השלום בקריות

[09.07.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413' לחוק העונשין (2 עבירות); וגניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.10.19 הגיע הנאשם לחניית אולם אירועים בקריית חיים, כשהוא רכוב על אופניים חשמליים ומצויד בכלי פריצה בדמות פטיש פלסטיק בעל ראש ברזל וכן בכפפות. הנאשם ניפץ את שמשת הרכב, נכנס לתוכו וחיטט בתא הכפפות ובמסמכים שונים ומשלא איתר בו כסף עזב את המקום. באישום השני מתואר אירוע מיום 23.10.19 (בכתב האישום צוין תאריך שגוי והדבר תוקן בפרוטוקול יום 9.4.24) במסגרתו התפרץ הנאשם לרכב באופן שניפץ באמצעות פטיש את שמשתו, הכניס את פלג גופו העליון לרכב וגנב מתוכו משקפי שמש.

תסקירי שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש שני תסקירים בעניינו של הנאשם, בהם תוארו בהרחבה נסיבות חייו שאין זה המקום לפרטן. בתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 43, גרוש ואב לשני ילדים ומתגורר לבדו. בשל הסתבכותו בפלילים לא גויס הנאשם לצבא, לאורך השנים התקשה לגלות יציבות תעסוקתית בשל אורח חיים התמכרותי, אך לאחרונה השתלב בעבודה והוא מביע שביעות רצון וסיפוק מכך. שירות המבחן ציין כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות, הוא ריצה מאסרים בפועל ואף השתלב מספר פעמים בהליכי גמילה אך לא השלימם. במסגרת עריכת התסקיר זומן הנאשם לבדיקות שתן אליהן לא התייצב ובפעם שהתייצב נמצאו שרידי סם. חרף כל זאת הוצע לו להשתלב בהליך גמילה אך הוא סירב וטען שהדבר יביא לאובדן מקום עבודתו. ההתרשמות הכוללת הייתה מקושי בהתמדה ומפער בין הצהרותיו המילוליות לבין יחסו להליך הטיפול. כן צוין שקיים סיכון ממשי להישנות עבירות בעתיד. לאור כל זאת המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלים טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת האירועים. הוגש תיעוד של הנזק ונטען שיש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום הנע בין שישה חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר. ביחס לעונש הקונקרטי הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולהמלצות התסקיר המעידות על היעדר אופק שיקומי והודגש כי בהליך קודם ביצע הנאשם עבירות דומות ובהיעדר שיתוף פעולה הופקע צו של"צ שהוטל עליו. כן נטען שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים בני הפעלה. ברמה האופרטיבית ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בגין כל אישום וכן להפעיל את המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שיוטל בתיק זה, בצירוף ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא טיעון כתוב והשלים טיעונים על פה. הסנגור טען כי לאור סמיכות הזמנים יש לראות את שני האישומים כאירוע אחר ולקבוע מתחם ענישה אחד הנע בין מאסר מותנה לבין תשעה חודשי מאסר בפועל. הודגש כי בהיעדר נתונים על אודות שווי הרכוש שנגנב, כמו גם גובה הנזק שנגרם לרכבים, יש להניח עבור הנאשם את ההנחה המקלה ביותר. הסנגור מיקד טיעונו בשיהוי שבהגשת כתב האישום. נטען כי התנהלות היחידה החוקרת פגעה בנאשם אשר הודה כבר בחקירתו במשטרה ובהתחשב בחלוף הזמן הניכר; בעובדה שלא נפתחו תיקים חדשים; ובהתמדתו בתעסוקה, ישנה הצדקה לסטות לקולה ממתחם הענישה ולהורות על הארכת המאסרים המותנים. לחילופין, עתרה ההגנה להפעיל את המאסרים המותנים בחפיפה זה לזה ולעונש בתיק הנוכחי, לנכות את ימי המעצר בשני ההליכים ולהסתפק בעונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

5. הנאשם לא ביקש להוסיף דברים.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. כאמור, הצדדים חלוקים בשאלת מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע. המאשימה עותרת לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל אישום בעוד שההגנה טענה שיש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים. דעתי כדעת המאשימה. אכן, מדובר בעבירות דומות (עד כדי זהות) אשר בוצעו ככל הנראה בשל התמכרות או דחק כלכלי ואולם בכך מסתיים הקשר שבין המעשים, שאינו מקיים את מבחן הקשר ההדוק לגביו נקבע כי "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). אכן, לעיתים, קרבה בזמן ובמקום והשיטתיות שבביצוע עשויים להוביל לקביעה שלפנינו אירועים בעלי קשר הדוק (ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15)), אך הבחינה אינה טכנית אלא משקיפה על שיקולים רבים. במקרה זה מדובר בשתי עבירות פריצה לרכב שבוצעו בהפרש זמן של כעשרים ימים, בערים שונות וכלפי מתלוננים שונים. במצב דברים זה דומני שנכון לראות בכל אישום כאירוע נפרד באופן שיביא לידי ביטוי את האינטרס המוגן של כל מתלונן. עם זאת, בסופו של יום אטיל על הנאשם עונש אחד כולל שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מחמירה יתר על המידה.

7. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בקניינם של המתלוננים, בתחושת ביטחונם האישי, כמו גם בתחושת הביטחון של הציבור בכלל. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שמדובר בעבירות שתוכננו מראש והנאשם אף הצטייד לשם ביצוען בכלי פריצה. מדובר בפריצות אלימות אגב ניפוץ שימשת כלי הרכב באמצעות פטיש ובאישום השני גנב הנאשם משקפי שמש. שווי הרכוש שנגנב וגובה הנזק שנגרם לרכבים לא פורטו ומשכך יש להניח לטובת הנאשם הנחה המקלה עמו בנושא זה.

8. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות פריצה לרכב אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2020/23 אורי סוויסה נ' מדינת ישראל (12.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע עם אחרים בשני כתב אישום בעבירות התפרצות לשני רכבים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). ערעור נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; עפ"ג 21674-08-19 הייב נ' מדינת ישראל (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 בוחבוט נ' מדינת ישראל (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות; עפ"ג 21674-08-19 הייב נ' מדינת ישראל (23.10.2019), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות; עפ"ג 22186-10-16 מדינת ישראל נ' שושנה (10.1.2017), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות לרכב ועבירות נלוות ובהן שימוש בכרטיסי חיוב; עפ"ג 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר; ת"פ 46141-11-23 מדינת ישראל נ' קגן (5.2.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב שכללה ניפוץ שמשה וגניבת שני תיקים שהכילו כסף מזומן וציוד אישי. הנאשם צרף שני תיקים נוספים שעניינם עבירות רכוש ונידון לעשרה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ת"פ 43736-09-23 מדינת ישראל נ' אסירוף (13.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב והיזק לרכוש בכך שניפץ שמשת רכב וגנב מתוכו כלי עבודה. הנאשם נידון לחמישי חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

9. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כל אחד מהאישומים נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם
10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה זמן שיפוטי והעידה על קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשים. הבאתי עוד בחשבון את גילו, נסיבות חייו כפי שפורטו בתסקירים, את מצבו הכלכלי הנטען וכן את התמדתו בעבודה בחודשים האחרונים כפי שצוין בתסקיר (אם כי מטיעוני ההגנה עולה שכיום הנאשם אינו עובד). מנגד, הבאתי בחשבון שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וממילא שלא הסכים להליך טיפולי כלשהו לרבות גמילה. בעניין זה הבאתי גם בחשבון את התרשמות שירות המבחן מסיכוי ממשי להישנות עבירות.
11. שיקול משמעותי נוסף הוא עברו הפלילי של הנאשם הכולל שורה ארוכה של עבירות בתחומים שונים - רכוש, אלימות, סמים ותעבורה, בגינן נשא עונש מאסר קצר וכן מאסרים בעבודות שירות. כן אציין שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים בני 6 ו- 3 חודשים (מאותו גזר דין). שילוב המלצתו של שירות המבחן עם העבר הפלילי והמאסרים המותנים, מביאים למסקנה לפיה נכון להטיל על הנאשם עונש מאסר ממשי.
12. עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן ומהשיהוי שבהגשת כתב האישום. כאמור, העבירות בוצעו בחודש אוקטובר 2019 בעוד שכתב האישום הוגש בחודש דצמבר 2022. מדובר בשיהוי משמעותי של למעלה משלוש שנים ואין בהסברי המאשימה (ראו התגובה מיום 10.4.24) להניח את הדעת ומכאן שהוא חייב לקבל את ביטוי בשאלת העונש (סעיף 40יא' (10) לחוק העונשין; רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסף ורדי (31.10.2018); פסקה 109 לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' השופט מלצר). אציין כי בפסיקה נקבע ששיהוי משמעותי עשוי להביא במקרים מיוחדים אף להימנעות מהטלת עונש מאסר, מקום בו אפשר והיה מקום להטילו אלמלא השיהוי (ע"פ 8421/12 ינון בן חיים נ' מדינת ישראל (29.9.2013); ע"פ 5822/08 טרייטל נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (12.3.2009)).
13. משכך, בשים לב לתקופה הארוכה שחלפה מאז ביצוע העבירות (ארבע וחצי שנים) ולשיהוי של מעל לשלוש שנים בהגשת האישום, דעתי היא שיש להימנע מהטלת עונש מאסר בכליאה. מסקנה זו מתחזקת בשים לב לכך שמאז עבירות אלו לא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם. כאן המקום להדגיש שלא ראיתי לקבל את עתירת ההגנה להאריך את המאסרים המותנים, מהלך המחייב הימנעות מהטלת עונש מאסר כלל, לרבות מותנה (ראו סעיפים 54 וכן 56 לחוק העונשין), דבר שלא מצאתי לו הצדקה, כמו גם שהוא מצריך חריגה ממתחמי הענישה, שאינה אפשרית בנסיבות העניין לאור היעדר סיכוי שיקום ממשיים.

14. הפעלת המאסרים המותנים: המאשימה הסכימה לחפיפת שני המאסרים המותנים שהוטלו באותו גזר דין בינם לבין עצמם ומשכך לא ראיתי להרחיב בנושא וכך אנהג. ביחס לאופן הפעלת התוצאה (שישה חודשים) לעונש שיוטל בתיק זה, אציין כי בכוונתי להורות על חפיפה חלקית וזאת בשל הנימוקים שפורטו ביחס לשיהוי ולחלוף הזמן. חלוף זמן זה (בתוספת השיהוי) מצדיק, כאמור, להימנע מהטלת עונש מאסר בכליאה ולהמירו בעבודות שירות. כמו כן יש בו להצדיק, בשילוב עם יתר השיקולים לקולה שפורטו לעיל, חפיפה מסוימת אשר תאפשר לנאשם לשאת תקופה מידתית בעבודות שירות אשר לא תפגע יתר על המידה בפרנסתו.

15. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
א. חמישה חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונשי מאסר מותנים בני שישה חודשים ושלושה חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 22108-08-16 (שלום קריות) מיום 32.11.2017, וזאת באופן חופף בינם לבין עצמם ואת התוצאה (שישה חודשים) יש להפעיל באופן שחודשיים יצטברו לעונש שהטלתי והיתרה תחפוץ לו.

סה"כ יישא הנאשם עונש מאסר בן 7 חודשים. הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ויתייצב לתחילת עונשו ביום 13.8.24 במתחם כלא מגידו עד השעה 08.00. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות בהתאם להוראות הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש שהיא פשע.
ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת ע"ת מס' 5 בסך של 1,000 ₪ ואת המתלונן ע"ת מס' 1 בסך של 1,500 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ד, 09 יולי 2024, במעמד הצדדים.